Година IV. гр. Плѣвенъ 5 Априлъ 1897 год. Брой 12

ПЛѢВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „*Плѣвенски Гласъ*“ ще излиза всѣка сѫббота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителственни и частни обявления на всѣка дума по 5 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плѣвенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Рѫкописи се връщатъ, ако бѫдѫтъ платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 3 ст. на дума.—Единъ брой 20 ст.

Майоръ Бояджиеви извѣстяватъ, че на 6-ий того „Врѣбница“ посещения не приематъ.

ТЕЛЕГРАММИ

Царигадъ. Портата искала да докаже, че нападналитѣ са били гърцки рѣдовни войски, защото сѫ имали трубачи и топове, нѣщо което било неоспорно доказателство. Гърция претендирала отъ своя страна, че въ послѣдно врѣме била извѣстила турский главнокомандующий, че щѣли или имали намѣрение да минатъ границата между Мецово и Диската, гдѣто прѣминуването е мѫчно. Турскиѝ комендантъ не билъ взелъ прѣдпазителни мѣрки, за да може да обвинява гръцкитѣ войски, като нападатели. Гръцката легация нѣмала извѣстия върху нападанията на гърцкитѣ войски. Турцитѣ приготвяли и поощрявали формирането на банди отъ башибозуци, 45000 души били направили прѣдложения за тъзи цѣль, но прѣдварително щѣли да бѫдѫтъ приети само 20000 души, на които щѣла да бѫде дадена униформа. Нѣкой албански племена изисквали щото главатаритѣ имъ да ги командуватъ. Увѣряватъ, че Едхемъ Паша получилъ заповѣдь въ отговоръ на първия му рапортъ върху нападението на гърцкитѣ войски да върви напрѣдъ, но че тая заповѣдь била отменена въ части, вслѣдствие на чуждестранни повѣщения. По настоящемъ положението не е опрѣдѣлено.

Атина. Прѣстолонаслѣдника наскоро ще тръгне отъ Лариса, за да инспектира пограничнитѣ позиции, единъ баталеонъ пѣхота и единъ ескадронъ ще го придружаватъ.

Ханея. Французския полковникъ дебаркиралъ двѣ дружини въ крѣпостьта Кисеамо. Възстанницитѣ окупирали Кастели слѣдъ като е билъ испразненъ. *Прикала.* Намѣрението на възстанницитѣ било да окупиратъ Балтино и околноститѣ му, за да припятствуватъ на турцитѣ да авансиратъ. Въстанницитѣ продължаватъ да блокиратъ Балтино и окупирали проходитѣ отъ Мецово до Самарино и отъ Диската до Гревена, отгдѣто сѫ отправили една прокламация до македонцитѣ и пиротитѣ съ покана да се съединатъ съ тѣхъ.

Лондонъ.. Въ Камарата на общинитѣ Кърцонъ заяви, че споредъ рапортитѣ на консулитѣ, които взели участие въ, анкетата имало е 89 убити, 36 ранени и 250 кѫщи ограбени. Въ четири ближни села 35 убити и 24 кѫщи ограбени.

Цариградъ, Турскитѣ вѣстници обнародватъ много депеши отъ Еланока отчасти противорѣчиви, неточни и малко заслужающи вѣра. Забѣлѣжителни сѫ подробноститѣ дадени подъ заглавие „Побѣдата въ Дишката“ върху атаката на миналий петъкъ, въ която вѣстницитѣ претендиратъ, че 5000 гърци взели участие и че загубитѣ на тѣзи послѣднитѣ възлизали на 2000 души. Въ вчерашното сражение въ Спилно гърцитѣ загубили 1000 души. Атаката на гърцитѣ срѣщу Кюпрюгйозъ нощесь въ Сѫббота била отблъсната, многобройни войници, които по заповѣдь на Едхемъ паша ще бѫдѫтъ добрѣ третирани. Турскитѣ войски са окупирали на всѣкадѣ крайнитѣ погранични точки, но безъ да влѣзатъ въ гръцката територия. Споредъ послѣдната отъ Еланеока депеша, подадена вчера на пладне, сражението се продължавало.

гр. Плѣвенъ, 5 Априлий 1897 год.

Никой не вѣрваше, че прокламираното отъ Критъ присъединяване на острова къмъ Гърция, ще повлече слѣдъ себе си тѣзи заплитания, които на послѣдъкъ се оказахѫ. Положението на Критъ не се подобрява, напротивъ постояннитѣ сбивания, запалвания и грабежи, които често се случватъ на острова, било отъ едната или отъ другата страна, сочѫтъ на близкото запустяване на острова. Отъ воденитѣ до сега прѣговори за рѣшаването на този въпросъ по мирлюбивъ начинъ, а така сѫщо и окупирането на гръцкитѣ брѣгове отъ съединената еврапейска флота, не сѫ се добили почти никакви резултати. Нъ отъ друга страна протаканието на това положение на работитѣ не е въ интереса нито на Гърция нито на Турция. Гърция има притенцията за присъединяването на Критъ къмъ своята територия и тя е въ правото си да иска това, защото острова е населенъ почти, исключително, отъ гръцко население; турский елементъ сравниелно съ грѣцский е много помалъкъ. При това, види се, че ако това присъединяване не стане, или ако на Критъ не се даде пълно автономно самоуправление, този островъ въ недалечно бѫдѫще ще бѫде пакъ искрата на нови заплитания и войни. Това всѣки го вижда, и най добрѣ ще направатъ европейскитѣ сили, ако уредѫтъ веднъжъ за винаги този въпросъ, който ще прѣдизвиква и други пѫть тѣхната намѣса, ако не се удовлетворѫтъ справедливитѣ искания на населението на островъ Критъ, а отъ друга се удовлетвори и Турция, като се даде пълно автономно управление на островъ Критъ подъ нейния сюзеринитетъ

Никакво споразумѣние между Гърция и Турция при тѣзи обтегнѫти отношения е невъзможно; нъ оставени пакъ сами да се самоурасправѭтъ, Гърция ще бѫде упостошена. Независима отъ редовнитѣ турски войски, които сѫ натрупани на гръцката граница, и които по численность много надминаватъ гръцкитѣ, турцитѣ сѫ организирали и башибозушки чети, които ще бѫдѫтъ най-голѣмото зло при почването на военнитѣ дѣйствия и които ще направѭтъ на прахъ и на пепель всичко, кѫдѣто поминѫтъ. На зова на Едхемъ Паша сѫ се записали веднага 45,000 башибозуци. Това е една цифра крупна, която тоже прѣвишава редовнитѣ гръцки войски, поставени подъ распорежданието на прѣстолонаслѣдника да пазѭтъ границитѣ на Гърция. За сега изглежда всичко въ застой; само на островъ Критъ военнитѣ дѣйствия се продължаватъ неприрывно. Изъ Цариградъ постоянно се пръскатъ по това депеши, които една на друга си противорѣчѫтъ съ съдържание да окуражаватъ турското население. Турскитѣ войски въ Критъ сѫ завзели брѣговетѣ на острова и отъ тамъ се не движатъ; нъ гърцитѣ на острова, подпомагани отъ доброволцитѣ и находящитѣ се отъ на острова войски, постоянно ги нападатъ. Какъвъ е исхода на тѣзи нападения навѣрно тоже се не знае, защото ако се слѣди по депешитѣ, които се получаватъ въ Цариградъ, при всѣко нападение гърцитѣ изгубвали по 2000—3000 человѣка, когато гръцкитѣ, твърдѭтъ обратното.

Протаканието на тѣзи военни дѣйствия е въ врѣда и на двѣтѣ държави; цѣло благодѣяние ще направѭтъ силитѣ, ако наложѫтъ своето рѣшение и на двѣтѣ страни, и ако тѣ не се съгласѭтъ, тогава съ силата на оружието да ги заставѭтъ на това. Другъ исходъ не ще може и да се добие чрѣзъ мирнитѣ постѫпки и блокирането пристанищата на Гърция, което тоже изглежда да е спрѣно.

Единъ въпросъ, на когото се е обрѫщало съвършенно малко внимание.

Съ освобождението ни и съ заживѣването новъ животъ, естественно слѣдваше приминаването на нашето общество прѣзъ различнитѣ перепитии и учения, които необходимо слѣдвахѫ подиръ новия животъ. Така или инакъ, обществото на едни се подаде, а на други не. Едни пустнѫхѫ корени и повлияхѫ по отношение на развалата, другитѣ, като не имѣющи почва за вѣрение, отскачахѫ, като гутаперчеви топки, отъ обществото и пропаднѫхѫ, слѣдъ, единъ по дългъ или по късъ срокъ, отъ сѫществувание, въ пространството на безконечностьта и станѫха достояние на историята.

Между другото, веднага послѣ освобождението ни, появи се у насъ социалъ-демократизама, който веднага удари върху още пелиначеството ни общество. Веднага послѣ освобождението ни отъ политическото робство, българина чуваше и подканата за свалението на едно економическо робство.

Ний нѣма да говоримъ за самото учение, за неговата нецѣлесообразность, за неимѣнието почва за него у насъ, за всичкитѣ абсурди и самбулизми, които го гарнетуирватъ, а ще се ограничимъ само до онова отношение, което социалнодемократическото учение, има къмъ училището, къмъ ученицитѣ въобще и частно къмъ младежитѣ,- единъ въпросъ, на когото се е обрѫщало или никакво, или пъкъ съвършенно малко внимание.

И така на въпроса.

Социализма нахълта прѣди всичко въ училището. Той имаше тамъ своитѣ прѣдставители. Първия неговъ прѣдставитель, само въ по разбрана и въпореална перепекстива, бѣ покойния Чернокожевъ (учитель въ Габрово, веднага послѣ освобождението ни умрѣль тамъ слѣдъ 5 — 6 мѣсично учителствувание) русски възпитанникъ. Той е дѣйствувалъ, или по добрѣ се е опитвалъ да дѣйствува съ пропагандирането на социалното ученае, между учителитѣ и то повече, може би за пръвъ пѫть, обулено съ стрмлението да се образуватъ, будто би, само другарски крѫгове, за взаимно саморазвитие, обулено, казваме, защото преждеврѣменната смърть на тоя членъ на русската, дѣствующа съ огънь и мечъ, революционна партия, е сложила хладния си печатъ на всичко. Нѣколко години слѣдъ това появихѫ се Благоевъ и Гулабчевъ, а слѣдъ тѣхъ вече Сакѫзовъ, Дружелюбовъ (Ев. Дабевъ), В. Благоева, Габровски и пр. и пр.. Всички пѣяхѫ се едно и сѫщото. Гулабчевъ скоро се сдаде и съ гигантски крачки се приближава къмъ ореола на единъ западенъ буржуа, бай Дружелюбовъ показа, че лѣсничко за инспекторското мѣсто може да се бие отбой, а другитѣ се още си продължаватъ да събирѫтъ помощь отъ групитѣ за разни подържки. Всичкитѣ горѣ-помѣнати соц-исти сѫ биле учители, слѣдователно, допирали сѫ се до единъ рангъ върху когото прѣсдтавляющия се фонъ на бѫдѫщия животъ, е единъ отъ най примамчивитѣ. Но тука е именно най голѣмото зло, най голѣмата рана, която е отворена въ тѣлото на народа. Естественно е че ученицитѣ-дѣца, още съ несформирувани и твърди понятия върху живота и борбата въ живота се поддадохѫ, както и сега се поддаватъ на социалното учение. (Ний правимъ голѣми скачки, за да се приближимъ къмъ цѣльта на зададений въпросъ). Прѣди всичко самото учение не можеше да се не съгласява съ пламеннитѣ рвения, на незнающитѣ още живота, ученици. Това, бѣ добрѣ схванато и проповѣдницитѣ, нека се не крие, съумѣхѫ съ една доста умѣла ловкость, да експлоатиратъ чувствата на ученицитѣ-дѣца. Тѣ имахѫ, вънъ отъ довѣрието като къмъ учители, като помощници въ дѣйствието още и новата обстановка на нашето общество. Тѣ почнѫха

своитѣ дѣйствия и успѣха. Но, въ чия полза? Ето, въпроса, който всѣкой обществен дѣятель, горѣдоло, желающъ доброто на обществото, би си задалъ. Па най сѣтне, имали нужда да се говори за полза, когато почти нѣма кжща, която да не е вкусила още горчивитѣ плодове на тия фиксътруженици, въ лицето на своя братъ, синъ, сестра? Може ли да се говори за полза, когато се погледне на една цѣла зганъ младежи—бивши ученици и чиновници — която се прокламира „ний сме социалисти“ - безъ обаче, разбира се, да се обръща внимание не зеленитѣ имъ врътчици, първомайскитѣ имъ лентички, на дългитѣ имъ косици и широкополитѣ шапчици? Но ний се отдалечихме.

Въпроса е за социализма въ училището.

Както казахме, той удари най напрѣдъ въ училщето, удари въ народното сърдце — ученика, бждщъ гражданинъ. Работата се почна. Учители и ученици чисти другари по ржстъ и убѣждения, като че сж наедно расли и порасли, катъ че тегла и радости съ лѣпило сж ги лѣпили. Ученика чу Марксъ, Енгелесъ, Прудонъ, Жюлъ - Гедъ, Ренанъ, София Перовска, Алисовъ, задгранични групи, убийство на царе, долу: царства, попове, религия, Богъ, ретрогради учитили, обществен сждъ и като ореолъ на всичко „Христосъ и Социализма“, „Свѣта е химическа лабаратория“, моабети съ учителки, съвѣщания, подстреквания, съобщавание тайнитѣ на съвѣта, стаение колегиалносьта на върха на игла и пр. пр.

Но казахме, че социалъ - димократическото учение се е злѣ отразило върху училището, слѣдъ, като повтаряме, че то се е злѣ отразило, както върху повѣдението и успѣха на ученицитѣ, а тъй сжщо и върху общия рѣдъ въ училището, ний ще се помжчимъ, до колкото това ни е възможно, и то по възможность на кратко, да го докажемъ.

(Слѣдва.)

ХРОНИКА

*** Единъ учитель отъ IV-кл. околийско училищо на 30-ий Мартъ вечертьта въ читалищния салонъ въ антрактитѣ на прѣдставлението си е правилъ излишенъ трудъ да увѣщава въ високитѣ и морални истини на революционната социалъ - демократическа партия единъ военен, испълнитель на законитѣ въ страната ни. Когато господству учителя видѣлъ, че нѣма нуждната опитность, нито вѣщина да развие високото (?) учение на социализма, щото да може да убѣди събесѣдника си, тогава прибѣгнжлъ къмъ заплашвания съ не далекото бждще, въ което революционнитѣ социални (чергарски) клубове, ще развижтъ червеното знаме и поведжтъ голѣмо и мало, старо и младо, куцо и сакато на борба, (ама съ кого? съ казначействата ли? Вѣрваме, че ще сполучатъ, на това сж способни,) тогава тежко и горко на всички блюстители на закона и на буржоазията! (Г-нъ Т. Бърдаровъ вземѣте мѣрки, защото и Вий влизате въ числото на послѣднитѣ, та да не пострадате нѣщо отъ искреннитѣ си задушевни приятели!). И знайте ли, кой е този, който е мислилъ, че щомъ каже думата революция, ще уплаши всички; той не е другъ освѣнъ годеника, когато годеницата му върнж на третия день слѣдъ сгодяванието. Види се, че тази му мания да заплашва съ скорото бждще, когато ще въстържествува социализма, да му е попрѣчила и тукъ. Малко повече курашъ Г-нъ . . . . . Малко повече енергия и умразната Вамъ буржоазия и блюстителитѣ на закона ще бждтъ скоро долу! Тогава ще настане Вашето царство и не ще има нужда да се годявате втори пжть.

*** Прѣди нѣколко дни трупата „Артистъ“ въ обиколката си, даде и въ градьтъ ни едно прѣдставление, а именно пиесата „Напалионъ I“ и комедията „Лѣтната кжща“.

Публика твърдѣ нѣмаше; но пиесата се изигра до нѣгдѣ сполучливо. Похвала заслужава Г-нъ *П. Стойчевъ* който играеше „Напалионъ“. И другитѣ господа актиори си играха добрѣ ролитѣ като: Коленкургъ, Огомарие, Сдално и пр. И Г-цата А. В. Залпева, която играеше София, жена на Потемкина — изигра до нѣкжде хубаво, само че гласътъ не и помагаше.

Въ комедията „Лѣт. кжща“ изиграхж всички сполучливо ролитѣ си, а именно г-нъ Ив. Кожухаровъ, който играеше „Дѣдо Ландре“ прѣвасходно комично, и г-нъ П. Стойчевъ тжй сжщо и г-цата А. Василиева заслужаваше похвала.

Изобщо вземено и двѣтѣ пиеси, съ малки исключения, се изигра сполучливо.

*** На 28-ий м. м. една циганка която се е била качила на кжщата на г-нъ . . . . . да мие прозорцитѣ паднала и то отъ 10—15 метра височина безъ никаква поврѣда, тя паднала на седалището си.

*** Въ скоро врѣме трѣповетѣ, които дѣйствуватъ по новата Линия София—Романъ, ще бждтъ недостатъчни и ще бжде необходимо да се удвоютъ, за да се избегнжтъ навалицитѣ. Куриозното и неочакваното е, че приходитѣ отъ тази линия въ 21-дневното си работение надминжли тѣзи на линията Царибродъ—Саранбэй.

Това е едно прѣвъсходно прѣдвѣщание за бждщето на голѣмата централна линия София —Шуменъ.

(La Bulgarie)

*** Въ редакцията ни се получи една дописка отъ нѣколко граждане турци, въ която се расправя, какъ Плѣвенския Окр. Мюфтия испъдилъ първата си жена отъ домътъ си, а така сжщо и думитѣ, които сж си размѣнили Ний не даваме мѣсто на цѣлата дописка, нъ, ако писанито е вѣрно, то не прави ни най-малко честь на г-на М. Ахмедова, Плѣвенски Окр. Мюфтия.

*** Въ отчета за дѣятелностьта на околийскитѣ учителски дружества, четени въ II учителски конгресъ срѣщаме доста любопитни подробности. Макаръ че органътъ на учителскийтъ съюзъ ратуваше най-много противъ инспекторитѣ, макаръ и брой да не минаваше, въ когото да не се сипѣхж купъ лжжи противъ минжлогодишния инспекторъ, вслѣдствие лъживитѣ донесения на лица заинтересовани и гладни да заематъ мѣстото му, пакъ делагатътъ е призналъ, че г-нъ Кузовъ много е направилъ за саморазвитието на учителитѣ, като всѣки двѣ недѣли е събиралъ учителитѣ на засѣдание. Едно, което се изопачава, то е за вечернитѣ училища. До колкото знаемъ, бѣше распорѣдено за отварянието и на тѣзи училища и въ повечето села имаше такива училища, гдѣто съ успѣхъ се обучихж много неграмотни· Туй закривание на истината ни се види не до тамъ добро и много по хубаво щѣше да бжде, ако се кажеше самата истина, вмѣсто да се прѣкрива.

Онова което най-много бие на очи, то е обстоятелството, че съ малки исключения инспекторитѣ не сж причили на дѣяталностьта на учителскитѣ дружества и че въ по-многото случаи самата немарливость и надмѣнно отнасяние на нѣкои градски учители е била причината за неуспѣхътъ на дружествата.

*** Когато г-нъ Ив. Мошевъ, на 25 Мартъ, четѣше приказката за которацитѣ, минж ни прѣзъ умътъ, че едвали нѣвга, съ тоя си табиятъ, ще заприлича на тлъстия котаракъ, безъ обаче, въ тоя случай, да взимаме въ внимание една, двѣ постжпки, биле посрѣдствени или непосрѣдствени, за обръщание съ едно отъ началствата, макаръ и твърдѣ случайно. Да, твърдѣ случайно.

*** До сега хората вѣрвахж, че само маймунитѣ подръжавали въ всичко на хората; нъ днесь, обаче, излѣзе на лице още едно обстоятелство, че съ маймунитѣ се равнжтъ и нѣкои социални гарги. Който не вѣрва, нека се увѣри, ний ще му покажемъ и на факти. По подражание на апостола на социализма и други двѣ социалистчета, за които не струва и да се говори, се облекли въ кжси мушамички, за да се пазжтъ, знаете ли отъ що? Отъ дъжда ли? Пази Боже, не! Отъ слънцето, за да не избѣлжтъ и се съсижтъ заржчанитѣ имъ отъ една сациалистическа фабрика дрехи. Надѣваме се, че този примѣръ въ скоро врѣме ще бжде подражанъ и отъ другитѣ . . . . .

*** Учителя Гуговъ въ вторникъ е ималъ състезание съ Ц. Ковачевъ прѣдъ кафене Европе, гдѣто е изелъ по гърба си едне сопа. Важното е, че на това състезание сж присжствували

ПОДЛИСТНИКЪ.

МОРЯЦИ И СЪЛДАТИ.

(Изъ разказитѣ на Леру)

I

ПАТРИОТИЗМЪ.

Продължение отъ брой 10.

— Моля ви се, азъ васъ никакъ не ви познавамъ.

— А какво имашъ тука? — каза столара и вече се протегна къмъ кошницата, покрита съ платанце.

Юнака бързо прѣхвърли кошницата въ другата си ржка. Той каза:

— За тебе, гължбче, до това нѣма работа,

Но тука той извика:

— Ахъ вий дияволи!

Парижанина отъ другата страна се улови за кошницата. Той бржкна съ ржка подъ кжрпичката и викаше:

— Ето тъй! Великолѣпно! та това е яйца.

И, като си раствори пръститѣ, той подигна надъ главата си двѣ яйца, съвсѣмъ прозрачни.

Като видя това, слисания селянинъ, остави кошницата на земята.

— Остави ги, диявале, остави ги!

Той махаше съ заплашвание ржцѣ, нъ столара ягко го олови прѣзъ тѣлото и приближи ямрука си до носътъ му.

Не крякай, или азъ ще изхвърля всичкитѣ яйца на пжтя.

Селянина съ отчаяние погледна на пруситѣ, които и вървѣхж напрѣдъ. Тѣ вървѣхж право прѣдъ себѣ си, безъ да обръщатъ внимание на всичко происходяще. Тѣ вече на вѣрно нѣма да се вмѣсижтъ. Тогава селенина доде въ отчаяние и изведнъжъ заплака.

— Ето тъй яичница приятели мои.

— Не ленцай не ленцай, гължбче, — говореше паражанина, като седѣше на пръсти и като чупѣше яйцата на края на кошницата, — ний нѣма да испиемъ по вече отъ дузина на глава.

Въ дѣйствителность ний погълнахме петдесеть.

Като стоеше посрѣдъ пжтя селянина вече не се опитваше да се противи. Той се повтаряше:

— Охъ, — охъ! — охъ! Дълго ли ще да се продължи тоя животъ?

Столара отъ Кеввиллъ бършеше мустацитѣ си намокрени отъ бѣлтъкътъ. Раздразненъ отъ плачътъ, съ остротата на работникъ — републиканецъ, който е билъ при плебесцитѣ противъ Напалеона той каза:

— Не дѣй ви така. Нали ти, глупако, самъ каза: „да“ Ти самъ си виноватъ въ всичко, което се случи.

Като погледна на него съ удивление, селенина прѣстана да плаче. Той попита:

— Защо пъкъ това сега е наша вина?

— Защо ти ги извика? — попита работника, като показваше съ пръсть на отдалечающитѣ се нѣмци.

Селенина за една секунда съображаваше какво да отговори. Той гледаше на артелерийския мундиръ на столара. Изведнъжъ неговото синеж отъ боята лице се освѣти съ насмѣшлива усмивка.

— Ами пъкъ ги, — каза той, като се усмихваше, — защо пъкъ ти ги допустна да влѣзжтъ при насъ?

II

Заминаванието на синътъ.

Азъ закъсняхъ за трена и излѣзохъ отъ станцията, за да си намѣрж по топло убѣжище, нежели стаята за пасажеритѣ.

На другата страна на булеварда менъ ме привлече механичката съ своитѣ надписи на прозорцитѣ: „Силни напивки, Хаварска горчивка, настоящъ сидръ отъ долната „Ожъ“.

Азъ бутнахъ вратата. Задъ нея се раздаваше адски шумъ.

Около дузина линейни сълдати бѣха се расположили тука, които бѣха се нагълтали съ ракия и сидръ, за да се повеселжтъ до заминаванието на трена.

Тѣ сж тълпяхж около билярда, като сж не твърдо държахж на краката си и съ прѣдизвикателно изражение на очитѣ

Зеленото сукно бѣше цѣло напъстрено съ тибиширъ отъ невѣрнитѣ удари на щекитѣ имъ. Диви викове съправождахж всѣко праздно удрѣние и възбуждението се растеше.

Тия сълдати бѣхж селски момци. Тѣ можахж да сж познаятъ по ясния цвѣтъ на лицата имъ: тѣ имахж тънката женска кожа на нормандцитѣ, боядисана до самитѣ коси.

Особенно единъ отъ тѣхъ бѣше румянъ,

и ученицитѣ, които това врѣме се връщали отъ училището. Моралъ отъ новата система! Не стига, дѣто тѣзи заблудени хорица държжтъ на ученицитѣ си лекции по атеизма, ами имъ даватъ още примѣръ и на саморасправство. Вѣрваме, че Гуговъ нѣме въ този случай да търси защита отъ полицията, защото по своитѣ социални възрѣния господствому е противъ всѣка власть, каквато ще и да е тя. Ето, граждане, какви хора сж въспитатели на вашитѣ дѣца. Хора, които се бижтъ по улицитѣ, не трѣбва да иматъ мѣстото си въ училището. Поне така ний мислимъ.

Продължава се записванието абонати за III-та година на в.:

„УЧИТЕЛСКИ ДРУГАРЬ„

(Органъ на Българския учителски съюзъ).

В. „Учителски другарь“ излиза всѣка **сжбота** (52 броя въ годината). III-тата година на вѣстника започва отъ 1-й мартъ 1897 год. Новитѣ абонати получаватъ всички излѣзли броеве. „Учит. другарь“ третира въпроси и отбѣлежва всички факти, които иматъ свързка съ учебното дѣло у насъ.

АБОНАМЕНТА Е:

За въ България		За въ Странство	
За цѣла година . . .	5 лева	За цѣла година . . .	6 лева
За $^1/_2$ „ . . .	$2^1/_2$ „	За $^1/_2$ „ . . .	3 „

Записванието на абонати става при учителскитѣ дружества, направо въ редакцията (само че всѣка поржчка трѣбоа да бжде придружена съ нуждната стойность) и при всиьки Т. П. станции.

В. „Учителски другарь“ е распространенъ най-много мѣжду учителитѣ за това е и най-удобенъ за обнародвание на обявления, касающи се до училищата и учителитѣ.

Всичко що се отнася до вѣстника испраща се на адресъ: **Редакцията на в. „Учителски Другарь“ — София.**

ОБЯВЛЕНИЕ.

Сандикатството по несъстоятелностьта на Плѣвенскитѣ жители и търговци Маждраковъ, Тачевъ и Василевъ, обявява на г. г. интересующитѣ се че отъ 7 до 12 Априлъ т. г. ще продава на публиченъ търгъ, по еденично или изъ цѣло, движимата имъ панталонджийска стока, описана въ описа на несъстоятелнитѣ.

Продапта ще се извършва всѣки день прѣдъ обѣдъ отъ 9 до 12 часа и прслѣ обѣдъ отъ 2 до 5 часа прѣдъ дюкяна на несъстоятелнитѣ, близо до памятника.

гр. Плѣвенъ 2 Априлъ 1897 год.

Отъ Сандикатството.

Българска Търговска Банка

ОБЯВЛЕНИЕ

Управлението на Българската Търговска Банка въ гр. Руссе, съгласно постановлението на Управителний Съвѣтъ отъ 12 Августъ м. год., протоколъ №. 76 публикувано въ „Държавний Вѣстникъ“, брой 183 и въ в. „Миръ“ и Български „Търговски Вѣстникъ“, има честъ да извѣсти на Г-да Г-да Акционеритѣ си, че 10 % отъ третата вноска Л. зл. 20 срѣщу акциитѣ й, опрѣдѣлена да стане отъ 15 до 30 Априлъ тая год. ще се извърши при кассата на Централното й Управление въ Руссе, и при слѣдующитѣ Агенти на Банката:

въ Свищовъ	при г.	Ил. А. Ивановъ
„ Варна	„ „	Бр. С. С. Маркови
„ Бургасъ	„ „	Бр. С. С. Маркови
„ Търново	„ „	Бр. П. Ковачеви
„ Габрово	„ „	Ив. К. Калпазановъ
„ Плѣвенъ	„ „	Бр. Ст. Бояджиеви
„ София	„ „	П. А. Черпевъ
„ Пловдивъ	„ „	Н. К. Абаджиевъ
„ Видинъ	„ „	Р. Б. Нахмиасъ и Вентура
„ Ст. Загора	„ „	Напю Димитровъ
„ Сливенъ	„ „	Юрданъ Дэнчевъ
„ Вратца	„ „	А. Т. Новаковъ

Всѣка една вноска ще бжде придружавана съ двоенъ екземпляръ означения, въ които ще бждатъ отбѣлязвани пумерата на всѣка една акция.

(Означенията се предаватъ на г. г. Акционеритѣ безплатно).

Вноската ще бжде потвърдена отъ мѣстонаплащанието посрѣдствомъ прилагание печата (Внесени двадесеть лева златни срѣщу III-а вноска) върху самата акция и подписа на Кассиера на Банката или единъ отъ означенитѣ по-горѣ банкови Агенти.

Съ ония акции на които вноската не се извърши въ опредѣлений по-горѣ срокъ отъ 15 до 30 Априлъ т. г. ще се постжпи съгласно § 14 Алинея 6-та отъ Устава на Банката. *)

Гр. Руссе, Януарий 1897.

Българска Търговска Банка:

*) Въ случай несвоеврѣменно исплащание на вноскитѣ и 20 дена слѣдъ общо приканвание чрѣзъ „Държавенъ Вѣстникъ“, Банката по право продава на публиченъ търгъ неисплатенитѣ акции за смѣтка на подписчика безъ да е принудена да испълнява, каквато и да била друга формалность, като задържи 25 % отъ внесената стойность за свое обезщетение. Така продаденитѣ акции се оничтожаватъ по право, а на новитѣ притежатели се издаватъ други акции подъ сжщий номеръ, които ще се считатъ и за дѣйствителни.—

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖД. ПРИСТ.

№. 840

Подписаний Маринчо П Марчевъ П. Схдеб. Приставъ при Плѣвен. Окр. Сждъ на III участъкъ на основание испълнителний листъ №. 2173 отъ 24 ноемврий 1892 год. издаденъ отъ Плѣвенский Град. Мир. Сждъ въ полза на Стояновъ Върбеновъ & С-ie изъ градъ Плѣвенъ срѣщу Вълчо Литовъ отъ сжщий градъ за искъ 314 л. 28 ст. съгласно чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданского Сждопроизвотство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика. че на 28 Априлий т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно надавание въ градъ Плѣвенъ слѣдующий длъжниковъ недвижимъ имотъ а именно:

1) Единъ дюгенъ, находяшь се въ градъ Плѣвенъ, въ VIII кварталъ, на главната улица, едноетаженъ, съ двѣ отдѣления отъ които подъ едното маза; едно отъ отдѣленията служи за дюгенъ, другото — за стая, направенъ отъ камакъ, тухли и дървенъ материалъ, покритъ съ кермиди, високъ около 4 метра, широкъ около 6 метра и дългъ около 12 метра, безъ дворъ, при сжсѣди: Главната улица, дюгенъ отъ къмъ северъ и Истокъ и пжть оцѣненъ по емлячний регистръ за 2500 л.

Продаваемий имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присжтственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданта

гр. Плѣвенъ 22 Февруарий 1897 год.

Дѣло №. 343 отъ 1896 год. 2—3

П. Сждеб. Приставъ: **М. П. Марчевъ**

№. 1301

Подписанний Ив. Ат. Гърковъ и. д. П. Сждебенъ Приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на II участъкъ, на основание испълнителния листъ № 2776 отъ 13 Августъ 1896 год. издаденъ отъ Плѣвенский Гр. Мир. Сждия въ полза на Данаилъ Руссювъ изъ с. Згалювецъ, срѣщу Начо Ваковъ отъ с. Згалювецъ, за искъ 178 л. 50 ст. заедно съ лихвата имъ по 12 % годишно отъ 4 Мартъ 1896 год. до исплащанието и 13 л. 30 ст. сждебни и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата прблика, че отъ 1 Априлъ и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти, а именно:

1) Едно лозе въ мѣстностьта „Пиперитѣ“, около 1 $^1/_2$ дакара, при съсѣди: Енчо Николовъ и пенчо ганювъ, оцѣн. за 50 лева; 2) една нива въ мѣсттностьта „Задъ бахира“ отъ 4 декара, при съсѣди: Тодоръ Ваковъ, Начко Трифоновъ а пжть оцѣнено за 80 лева; 3) нива въ мѣстностьта „Края“ около 5 $^3/_4$ дек. при съсѣди: Тодоръ Ваковъ, Кутю Станчевъ, оцѣн. за 115 л. и 4) нива въ мѣстностьта „Задъ Байра“ около 6 $^1/_4$ декара при съсѣди: Минко Ивановъ, Миню Гановъ, оцѣн. за 125 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горе Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присжтственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ са допустне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданта.

гр. Плѣвенъ 23 Мартъ 1897 г.

Дѣло №. 415 отъ 1896 год. 2—3

За П. Сждебенъ Приставъ: **Ив. А. Гжрковъ.**

като момиче. Той имаше правъ носъ на прибрѣжнитѣ жители.

Тоя широкоплещестъ сълдатинъ имаше надъ устнитѣ сп неголѣми златорусси мустачки, които му прѣдавахж изященъ изгледъ.

Менъ ми се видя, че това бѣше тѣхния главенъ водачъ. Послѣ всѣкой ударъ на щеката, той слѣдеше съ расперени ржцѣ, като се полюляваше, бѣгътъ на шарътъ по сукното на билирда. Той подскачаше заедно съ шарътъ отъ единя первазъ на билярда къмъ другия, и както че въ пълно отчаение навѣждаше глава, когато шарътъ не правеше карамболъ.

Повтарението на тая шега не намаляваше нейния успѣхъ. Всѣкой пжть тя прѣдизвикваше страшенъ смѣхъ.

Хазяина стана, за да ми отслужи.

Азъ го попитахъ:

— Вий имате доста весели посѣтители?

Той отговори:

— Това сж млади хора отъ С-тъ Роменъ; тѣ сж връщатъ отъ отпуска, отъ кжщи въ полка. Тѣхъ ги испращатъ въ Тулонъ, тъй като тѣ ще заминаватъ прѣзъ слѣдующата недѣля въ Тонкинъ. Това ги огорчава, тия момчета! Тукашнитѣ селяни пе обичжтъ до толкова да пжтишествуватъ, и за това тѣ не сж увѣрени, ще имжтъ ли тамъ сидръ, а нали това за Нормандцитѣ е бѣда . . . .

Дебелия хазяинъ се върна при своята кантора, като се пънеше и мушеше съ своитѣ стари чехли по каменния подъ, посипанъ съ пѣсъкъ. По заповѣдьта на гоститѣ момчето донесе отъ мазата бутилка ромъ. Нея изведнъжъ я испихж въ кафеници чашки, наслагани по массата. И щомъ току алкохолътъ проникна въ жилитѣ, шумътъ се възобнови одѣсеторенъ и до толкова страшенъ, щото азъ станжхъ, за да си излѣзж . . .

Нѣкой си отъ улицата се държеше за ключелницата на вратата.

Азъ повдигнжхъ занавеската и видяхъ селенка жена, която стоеше на прага, като не се рѣшаваше да влѣзе. Това бѣше една отъ тия бабички облечени въ вдовишка мрѣжа на главата, сгъната по начина на тия мрѣжи у сестритѣ милосерди, каквито се срѣщатъ съ стотини по пазаритѣ на малкитѣ градовце и по зборовет ѣ въ селата на тая мѣстность.

Тя държеше въ ржката си тежка кошница съ провизии. Съ другата си ржка тя се опираше на вълненъ чадъръ.

Хазяина й отвори вратата

— Какво ви трѣбва стрине? Да пийните чашка на пжть ли?

Бабичката поклати глава.

— Не, дойдохъ да намѣря нашия юнакъ.

И тя се стараеше да погледне прѣзъ рамото на дебелия хазяинъ въ залата.

— Та повикайте го, ако е тука, каза механджията, като й правешѣ мѣсто.

Бабичката оплашено се покачи въ стаята.

При влизанието й играчитѣ тосъ часъ спрѣхж гонението на шароветѣ, развеселения се обжрна.

Тѣ тосъ часъ сж познахж единъ други; тя бѣ дошла за него.

Сгънатинка отъ неудоволстие се появи на челото му Той се приближи и каза:

— Е, какво ти трѣбва?

Бабичката го гледаше втораченo. Тя каза:

— Искамъ да те видя.

Сълдатина съ нетърпение тропна съ кракъ у земята.

— Нима азъ не се простихъ съ тебе отсутра?

Майката мълчеше като не снемаше очитѣ си.

Тя произнесе, като помълче:

— Менъ ми се искаше още да те погледамъ.

Юнака прие недоволенъ изгледъ, за това ли че тука бѣха неговитѣ другари, или за това, че нему дѣйствително му бѣше неприятно, че побъркжха на ноговото веселие.

Той попита.

— Кога ще си идешъ ти сега обратно въ кжщи, по това врѣме?

Бабичката отговори.

— Е, прѣзъ нощьта.

Играчитѣ чакахж свършванието на срѣщата, като не изразявахж своето мнѣние.

Тука сълдатина въздъхна дълбоко, въздъхна сжщо като обиваемъ бикъ, когато той вижда подигнатия надъ себѣ си ножъ и се покорява на своята участь.

— Почакайте малко прѣдъ входа на нейката. При всичко—това трѣбва пакъ да свърши играта.

И безъ по нататъшни церемонии той се обърна съ гръбъ къмъ бабичката и се върна къмъ увлѣклата го игра.

(*слѣдва*)

№ 1344

Подписаний Иванъ А. Гърковъ Сждеб. Приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на I участъкъ, на основание испълнителний листъ № 3289 отъ 30 Септеиврий 1896 год., издаденъ отъ Плѣвенский Градски Мир. Сждия, въ полза на Плѣв. Окол. Землед. Дружество „Нива“, срѣщу Иванъ Ив. Петковъ, отъ г. Плѣвенъ, за искъ 222 л. 50 ст. заедно съ лихвитѣ имъ 10 % годишно отъ 16 Февруарий 1896 г. до исплащанието и 20 лева сждебни и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство, съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 22-ий Мартъ и и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми, въ г. Плѣвенъ слѣдующий длъжниковъ недвижимъ имотъ, а именно:

1) Една кѫща въ гр. Плѣвенъ IV кварт. построена отъ камъкъ, кирпичь и дървенъ материалъ покрита съ кирамиди, въ сѫщий дворъ еднинъ мутвакъ (кухня) съ дворъ около 100 кв. метра при съсѣди: Георги П. Томовъ, Ангелина Иванова и улица, оцѣнена за 250 лева.

Продаваемий имотъ не е заложенъ никому.

Наддаването ще почне отъ цѣната която даде първи явивши се купувачь

Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаването всѣки присѫтственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ са допусне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по продантьта

Плѣвенъ 17-ий Мартъ 1897 год.

Дѣло № 587 отъ 1896 год. 2—3

Сжд. Приставъ: **Ив. А. Гърковъ.**

№ 1369

Подписаний Ив. А. Гърковъ Сждеб. Приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на I участъкъ, на основание испълнителний листъ № 3277 отъ 30 Октомврий 1895 год. издаденъ отъ I Плѣвенский Мир. Сждия, въ полза на Тодоръ Тодоровъ изъ с. Търнене, срѣщу петръ Христовъ, отъ село Мѫдювене, за искъ 148 лева заедно съ лихвитѣ имъ по 10 % годишно, отъ 1-ий Май 1895 год. до исплащанието и др. разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство, Съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 29 Мартъ и до 31 т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий длъжниковъ имотъ, а именно;

1) Една нива въ Мѫдювенското землище въ мѣстностьта „Смрадликата“ отъ около 12 декара при съсѣди: Иванъ Христовъ, Симеонъ Симеоновъ и Тодоръ Иотовъ, оцѣнена за 240 лева.

Надаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаването всѣки присѫтственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданьта.

гр. Плѣвенъ 24 Мартъ 1897 год.
Дѣло № 498 отъ 1895 год.

Сжд. Приставъ: **Ив. А. Гърковъ.** 2—3

№ 692

Подписаний Маринчо Ц. Марчевъ Помощ. Сждебний Приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на III-й участъкъ, въ допълнение на обявлението ми подъ № 3794 отъ 17 Юний 1896 год. обнародвано третий пѫть въ „Плѣвенский гласъ“, и съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 11 Априлъ и до 10 Май включително ще продаватъ на публиченъ търгъ по втора продажба описаний въ горнето ми обявление не движимъ имотъ, принадлежащъ на длъжника Димитръ Хиновъ отъ с. Мѫхлата.—

Описаний имотъ не е заложенъ никому. Желающитѣ да го купятъ, могътъ всѣки присѫдственъ день и работни часове да се явяватъ въ повѣренната ми канцелярия и приглеждатъ книжята по проданьта.

гр. Плѣвенъ, 31 Мартъ 1897 год. 1—3

П. Сждеб. Приставъ: **М. П. Марчевъ.**

СВѢДЕНИЕ

за

РАЖДАНИЯТА И УМИРАНИЯТА ВЪ ГР. ПЛѢВЕНЪ

отъ 15-й до 31-й Мартъ 1897 година.

Раждания	мѫжки	24
„	женски	15
	Всичко	39
Умирания	мѫжки	13
„	женски	15
	Всичко	28

СВѢДЕНИЕ

за Дифтерита въ гр. Плѣвенъ отъ 20-й до 31-й Мартъ 1897 година

ИМАШЕ		ЗАБОЛЕЛИ		ОЗДРАВЕХѪ		УМРЕЛИ		ОСТАВАТЪ	
Възр.	Дѣца	Възр.	Дѣца	Възр.	Дѣца	Възр.	Дѣца	Възр.	Дѣца
—			2		1	—	1	—	—

ОБЯВЛЕНИЕ

Подписаннитѣ Бр. Ст Бояджиеви, честь имаме да обявимъ на интересующитѣ се, че приемаме да печатиме всѣкакви видове правителственни и търговски книжя, като: вѣстници, списания, рѣчници, учебници, тефтери, фактури, квитанции, записи, полици, годежни, свадбени и визитни карти съ цѣни най-износни.

Гр. Плѣвенъ, 29 Мартъ 1897 год.

Съ почитание;

Бр. Ст. Бояджиеви

ДЪРЖАВЕНЪ СКЛАДЪ ЗА ЖРЕБЦИ И РЕМОНТНО ДЕПО КРАЙ ГР. ПЛѢВЕНЪ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 293

Дирекцията на Държавний Складъ за жребци и ремонтно депо край гр. Плѣвенъ извѣстява на интиресующитѣ се, че прѣзъ настоящий съвокупителенъ сезонъ, жребцитѣ отъ помѣнатий складъ, испратиха се на 15-ий Мартъ въ долѣозначенитѣ станций, гдѣто ще прѣстоѭтъ до края на м. Юний. При това пущанието е безплатно и всѣкой ступанинъ на кобили, свободенъ е да ги отведе за съвокупление въ коя и да била отъ станциитѣ, стига да иматъ ръстъ по високъ отъ 130 сантиметра, да нѣматъ прѣкарала възрасть, да не бѫдѫтъ болни или изнемощѣли отъ нехранение и други причини.

	Име на жребеца	Порода	Сортъ	Отличителни знаци	Ръстъ			Въ коя съвокупителна станция ще да дѣйствува	Окрѫгъ
1	Иксанъ	ч. кр. Английска	ѣздовий	Черенъ на челото звѣзда	1	62	9	При склада	Плѣвенъ
2	Дафинъ	„ „ „	„	Алестъ звѣзд. на чел.	1	59	4	„ „	„
3	Алторфъ	„ „ „	„	Тъмно-кестеневъ, звѣзда на челото и бѣло на задний и дѣсенъ кракъ	1	57	4	„ „	„
4	Каракусъ	„ „ „	„	Кестеневъ, звѣзда на чело, бѣло на заднитѣ крака и на лѣвий прѣденъ	1	59	7	„ „	„
5	Зафиръ II	ч. кр. Арабска	„	Злато-кестеневъ, на челото звѣзда и бѣло на заднитѣ крака	1	50	7	„ „	„
6	Зафиръ III	„ „ „	„	„ „ „	1	50	7	„ „	„
7	Негро	Першеронска	т. впрѣгател.	Черенъ на челото звѣзда	1	64	7	„ „	„
8	Девилъ	„	„	Ясно-сивъ	1	65	7	„ „	„
9	Маросъ	Орлово-рисиста	легко врѣгателенъ	Черенъ на челото звѣзда	1	51	4	„ „	„
10	Птенчикъ	„ „	„ „	Черенъ, бѣло на задний дѣсенъ кракъ	1	53	6	„ „	„
11	Соколъ	„ „	„ „	Черенъ, звѣздица	1	54	4	„ „	„
12	Колесникъ I	„ „	„ „	Черенъ, звѣздица, двата задни крака бѣлъ	1	65	4	„ „	„
13	Заставникъ	„ „	„ „	Тъмно-кестеневъ	1	55	4	„ „	„
14	Арапъ	Мѣстна	ѣздови	Черенъ	1	45	13	„ „	„
15	Маршалъ	п. кр. Арабска	„	Кестеневъ, бѣло на заднитѣ крака	1	49	9	„ „	„
16	Отвѣтъ	ч. кр. Орлово-рисиста	лѣгко впрѣгателенъ	Черенъ, звѣзда на челото, бѣло на задний дѣсенъ кракъ	1	59	6	с. Торосъ	„
17	Москалъ	„ „ „	„ „	Черенъ, звѣзда на челото, бѣло на л. з. кракъ	1	61	4	с. Староселцн	„
18	Игривий	„ „ „	„ „	Черенъ, бѣло на лѣвий кракъ	1	60	5	с. Луковитъ	„
19	Видалъ	Першеронска	т. впрѣгател.	Тъмно-сивъ	1	58	7	с. г. Джбникъ	„
20	Обайанъ	Арабска	ѣздови	Кестеневъ, на челото звѣзда	1	53	8	„	„
21	Бебе	п. кр. Арабска	„	Ясно-сивъ	1	48	7	с. Бежаново	„
22	Радуецъ	„ „ „	„	„ „	1	49	7	с. Дерманци	„
23	Митьо	Мѣстна	„	Тъмно-кестеневъ	1	42	5	с. Пординъ	„
24	Парва	п. кр. Арабска	„	Сивъ	1	45	7	с. Катенецъ	„
25	Бѣлъ-Амраръ	п. кр. Арабска	ѣздови	Тъмно-сивъ	1	56	6	г. Ловечъ	Ловчанск.
26	Фавори II	„ „	„	„ „	1	54	6	г. Троянъ	„
27	Клари	„ „	„	Тъмно-кестенеавъ	1	47	7	г. Тетевенъ	„
28	Донко	„ „	„	Сиво-виненъ	1	45	5	с. г. Желѣзна	„
29	Татьо	„ „	„	„ „	1	43	5	с. Микре	„
30	Афичъ	„ „	„	Тъмно сив-винен	1	61	7	с. Абланица	„
31	Гозлакъ	„ „	„	„ „ „	1	45	7	с. Гигенъ	Свищовск.
32	Кишо	„ „	„	Ясно-сивъ	1	50	8	с Козловецъ	„
33	Плутанъ	п. кр Английска	„	Кестеневъ, на челото звѣзда, заднитѣ крака бѣли до китката	1	50	6	с. т. Тръстеникъ	„
34	Арло	п. кр. Арабска	„	Кестеневъ, звѣзда на челото, бѣло на прѣдний левъ кракъ	1	54	7	г. Ломъ	Ломский
35	Плотникъ	ч. кр. Орлово-рисиста	легко прѣгателенъ	Черенъ	1	56	6	Фердинандово	„
36	Василчикъ	„ „	„	„	1	53	6	Берковица	„
37	Печегаръ	„ „	„	„	1	60	5	Кула	Видинск.
38	Фавори I	п. кр. Арабска	ѣздови	Срѣбърно-сивъ	1	53	7	Видинъ	„
38	Дахманъ	„ „	„	Тъмно-сивъ	1	55	6	Вратца	Вратчан.
40	Шаманъ	Першеронска	тѣжко впрѣгателенъ	Алестъ, звѣзда на челото	1	54	8	Б. Слатина	„
41	Зефиръ	Орлово-рисиста	лѣгко-впрѣгателенъ		1	55	5		
42	Кречетъ	„ „	„ „	Черенъ	1	51	5	Кнежа	„
43	Догонай	„ „	„ „	„	1	50	5		
44	Дицъ	„ „	„ „	Черенъ, бѣло на задний дѣсенъ кракъ	1	54	5	Хайрединъ	„
45	Акробатъ	„ „	„ „	Черенъ	1	60	5	Орхание	Софийски
46	с. Боардъ	ч. кр. Английска	ѣздови	Тъмно-кестеневъ	1	63	5	Новачене	„
47	Лангле	Першеронска	тѣжко впрѣгателенъ	Черенъ, звѣзда на челото	1	55	7	Севлиево	Севлиевск
48	Шераки	п. кр. Арабска	ѣздови	Тъмно-алестъ	1	58	7	„	„
49	Мобилизе	ч. кр. Англиска	„	Кестеневъ	1	58	9	Върбовка	„
50	Колесникъ II	ч. кр. Орлово-рисиста	легко-впрѣгателенъ	Черенъ, звѣздица	1	52	5	Габрово	„
51	Воранъ	„ „	„ „	„ „	1	51	5	Агатово	„
								Горн. Сливово	„

ОТЪ ДИРЕКЦЯТА.

Печатница на Бр. Ст. Бояджиеви — Плѣвенъ